

ELLENZÉKI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre.....	8 korona
Fél évre.....	4
Negyed évre.....	2

Felelős szerkesztő:

BRANKOVICS GYÖRGY.

Társzerkesztő:

GVENESI EMIL.

Szerkesztőség: Deák-utca 8. szám alatt

Kiadóhivatal: Király-utca 1.

Hírletek mérsékelt díjszabás szerint.

Március 15-én.

A mai szent napnak, március 15-kének méltó magasztalásához, dicsősítéséhez: nagyon gyengék az én szellemi lehetőségeim: gyengék pedig azért, mert ezt a napot, hatvanöt év óta, a szabadság s a hazaszeretet ünnepevé avatta maga a nép, már pedig akkor, amikor a népszava istenszavaként nyilatkozik meg, amidőn egy nemzet millióiának a szíve összedobban és egyet érez, amidőn milliók érzelme, a lelkesedés szárnyain emelkedve egy dicsőbenek olvad össze: akkor a lángés is eltörpül, a költő ihletése is elhalványul.

Én tehát csak *áldani* fogom ezt a napot, amely *dicsőséget adott multunknak, erőt kölcsönöz jelenünknek, s bizalommal lölt el jövőnk iránt*; én csak hálás szívvel borulok le azon márciusi ifjúság emléke előtt, amely fűjság e napot a magyar nemzet számára megszerezte, amely példát mutatott, miként kell a szabadságot vér nélkül kivívni s megtanított arra, miként kell a hazát szeretni, hogy mind a kettőt, a hazát és a szabadságot megtarthatassuk.

Én csak arra hívom fel polgártársainkat, hogy ma, március 15-ének a

65-ik évfordulóján is ismételjék meg velem együtt azt az esküt, amely eskütől 65 év előtt *lehullottak a magyar földről s a magyar népről a bilincsek* és amely eskünél fogva leg-szentebb kötelességünk a családi tűzhelynél és az iskolában, a templomban és a műhelyekben akként nevelni gyermekeinket, hogy a Márciusi ifjúság ki ne haljon e hon határai között soha, mert Kossuth Lajos szavai szerint: »Elni csak az a nemzet fog, melyben magában van az életerő; kit nem saját életerejé, hanem csak mások gyámolítása tartogat, annak nincs jövődjő!»

Igen, igen, a saját életerőnek, az önbizalomnak, a cselekvő képességnek köszönhetjük, hogy 65 év előtt, e napon beteljesült mindaz, amiután a legjobb hazafiak, évszázadok óta titkon vágyakoztak: amit a költő, csak néhány álmoképeit rajzolt le, a mit a jóhiszeműség legendának, a maradiság hőbortnak nevezett: megvalósult a magyar szabadság, a népképviseleti alkotmány, a nép választójoga, a föld, a szó, és az irás szabadsága: a nemzet saját életerejének, önbizalmának, cselekvő képességének,

egyetértésének és összetartásának köszönhetjük, hogy a hatalom ellenére és vér nélkül átalakítottuk a világtörténelmet s Kelet és Nyugat, Éj-szak és Dél kénytelen volt elismerni, hogy e darab földnek urai vagyunk és nem szolgálai: kénytelen volt elismerni, hogy a művelt nemzetek sorában jogunk van helyet foglalni!

Oh légy áldott március 15-ke, hogy ezt az életerőt, önbizalmat, cselekvő képességet, *felébresztetted* a magyarban!

Lelki szemeim most is látják a te fényes napodat, amely az évszázadokon át egünket elhomályosító sötét felhők mögül előtör s fényözönével egyszerre bevilágítja a gunyhót és a palotát, a zsarnok székvarát és a szabadság hírnökeinek a börtönét: szívem most is érzi napodnak azt az élettől melegt, amely összeforrasztotta a jobbság és a földes ur szívet, leolvasztotta a politikai foglyok kezeiről a bilincset s kiperzselt sziklafélszékéből a zsarnok hatalmat!

Oh légy áldott *világossággnak, szabadságnak dicső napja!*

Igaz, nem lehettél állandó világosságot adó nappá; a fagyos éjszaki

TÁRCA

A mustár magból czédrusfa nő fel.

— Jókai Mór irodalmi hagyatékából. —

A biblia mondja, tehát hinnünk kell, hogy igaz.

Előttünk, szemünk láttára történt meg; tehát tudnunk kell, hogy igaz.

Mi volt a mustármag?

Egy szózat, mely 1848 március 12 én elhangzott.

S mi az a terebélyes czédrus?

A mai Magyarország: a szabad Magyarország.

A nélkül az elvetett mustármag nélkül bizony nem volna itt ez a mai czédrusfa.

Talán a menyei gondviselés azért nyugtatta az én földi életemet, hogy legyen egy élő tanuja a korszakoknak, a ki a változatos multat, annak forgandó ellentéteit a jelenel összelelni képes, aki átélte, átszenvedte, átküzdötte a félszázadot, a ki osztozott annak kétségbeesítő balsorsában és dicsőségében és most bizonyosságot tud róla tenni, — ép észszel. élénk emlékezettel, hogy

mi volt a hajdani Magyarország s mi let belőle mostanig?

1848 ig Magyarország nem volt más, mint egy térképi fogalom: Ausztriának egy gyarmata, — mely a valóságban egy darab Asziát jelképez. Fővárosa, a koronások, a diéták székhelye az ország nyugati határára: az is szemét. Alkotmánya: türelemjáték, önkormányzata mákony, a mivel a nyugtalan gyermeket álomra csillapítják; nemzetisége guny tárgy, vagyona értéktelen, értelmisége idegen; még az ősi vitésége is el van már temetve a nemesi inzerkezio gyalázó emlékei alá.

Az a magyar nemesség! Harminczharmadrésze az ország lakosságának. Fegyverrel sem volt képes huzáját megvédeni. De hiszen nem is adtak kezébe fegyvert. A munka eszközeivel, a szellem fegyvereivel még kevésbbé. A polgár és a jobbágy se joggal, se kötelességekkel nem bírt. A hazai áldott földje nem azé volt, a ki szántotta, kapálta, ez robotot szolgált, dézsmát fizetett, botokat kapott.

Pénze, hitele nem volt se urnak, se népnek, se az egész országnak.

Királyát nem látta az ország soha.

Kormányja Bécsben is volt, Budán is volt, Kolozsváron is volt; mikor tenni kellett sehose volt.

Mély tespedésbe volt süllyedve az egész nemzet.

Alkotmányunk a megfordított lengyel

alkotmány volt. A „liberum veto“ a hatalom szájában volt. Akármí üdvöset hárítottak a rendek, a hatalom azt mondta rá: „Nyepozvolim“. Nem engedem.

Gondolkodó hazafiak újító törekvéseit elfojtották; a század elején még véres pallossal: közepén már kisebb fegyver is elég volt hozzá: a cenzura ollója és veres plajbása.

Minden törekvése az előre látó észnek, a nemzeti szellemnek csak egy kinos vergődés volt, Laokonak és fainak küzdelme az óriási kígyóval.

Gondolatok rá ifju honfitársaim, hogy ha ez az ősi tespedés korszaka a század végeig eltartható volna, mint a hogy végig tengett három századon át, mit látnátok itt magatok körül? Járom alatt nyögő buta népet, hátulmaradt polgárságot, székesvárosok helyett szurkos falvakat s az alkotmányunk gunyolt bálvány fején nem babér, hanem szulmakoszoru gyanánt a régi rendi diétát.

Egy gőzös járna a Dunán, egy vasut vezetne Pesttől Szolnokig, egy takarékpénztár képviselné a pénzüvilágot, — egy színház a művészetet, három hirlap az irodalmat, polgárörtség a haderőt, füstölő pipák a nemzeti büszkeséget.

Ez volt Magyarország előirt eorsa a század második felében.

Ámde mi nem hoztuk keletről magunkkal a „fatalizmust“, nem nyugodtunk meg

TIZ ÉV!!

Az „Ellenzéki Hirlap” ma, március 15-én pályafutásának tizedik évét töltötte be.

Tíz év, egy másodpere csak a végzetlen idő óriás óráján, de egész korszak egy hírlapnak az életében, mert a hírlap kiegészítője a történelemnek, színes krónikája a nap eseményeinek, amelyek tíz év alatt egy nagy korpéppé fonódnak össze, amely kor-kép hű tükré a közéletnek, a városi politikának, és a társadalomnak.

Hogy csakugyan az legyen: ahoz két dolog szükséges.

Először szükséges, hogy ha a hírlap országos, akkor a nemzet, ha helyi érdekű, akkor a polgárság vágyainak, érzéseinek, eszményeinek zászlóvivője, hű tolmácsa és elszánt, semmi akadálytól vissza nem riadó katonája legyen.

Másodszor szükséges, hogy az újságíró tehetségének szárnyat az a tudat adjon, hogy boldogulhat azon a pályán, amelyet élethivatásul választott. Az újságíró a közélet katonája, tétől talpig igaz férfinak kell lennie, akinek vértje a becsület, pajzsa az őszinteség, fegyvere a szókimondás, páncélja a tudás, s mindent a haza, a város és az emberszeretet nemes lángjának kell, besugározni.

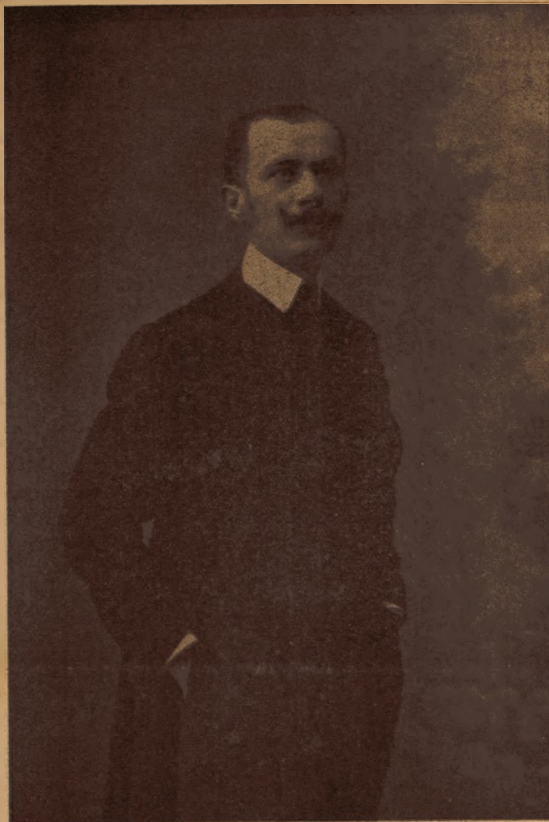
Rideg, érzéketlen szívek, bármily nagy tehetségek is, igazi jó újságírók nem lesz nek soha.

Érző szív, meleg kedély, világos fej, gyors ítélőképesség, még gyorsabb gondolkodás, azok a nélkülözhetetlen feltételek, amelyek a jó újságírót jellemzik.

Az „Ellenzéki Hirlap” és annak szerkesztői, munkatársai, minden dicsekvés nélkül állit-

dotta, ami a szívünkön feküdt. Ilyen lesz a jövőben is!

Az „Ellenzéki Hirlap” kiadóival, szerkesztőivel és munkatársaival soha sem volt önző, önérdekhajhászó, személyeskedő s éppen ez a magyaros nyílt, becsületes őszinteség, őszetlen, gyűlölet nélküli irány, a nemzet és a város nemzeti és közérdekű politikájának a tántoríthatatlan követése biztosította számára a multat s reméljük,

VÁGNER JENŐ.

hisszük, biztosítani fogja a jövőt is s közkedvelt lapjává fogja tenni Ujpest polgársága előtt.

Hálás szívvel ismerjük el tízéves fennállásunk jubileumán, hogy lapunk tíz évi fennállását és elterjedését Ujpest lelkes függetlenségi polgárságának köszönhetjük főképpen. Reméljük és hiszük, hogy támogatását ez a lelkes polgárság a jövőben sem fogja az „Ellenzéki Hirlaptól” megvonni.

Reméljük és hiszük annál (is inkább, mert ezután se fogunk ingadozni, habozni, alkudozni, kegyeket hajhászni; lapunk irányán és szellemén ezután is a megtetsült kötelesség tudás, a szigorú erkölcsi felfogás, és becsületes egyéniség fog vissza tükröződni, mert:

A mi szavunk az igazság szava, a mi fegyverünk a jog s a mi zászlónk a függetlenség demokratikus zászlaja leend a jövőben is!

Ez a mi fogadalmunk tíz éves jubileumunk napját s ezt a fogadalmat meg is tartjuk.

Isten minket úgy segítse!

És most miután a kötelesség teljesítés tudatával, nyugodt lelkiismerettel bucsut veszünk lapunk első évtizedétől s hittel, reménnyel, bizalommal tekintünk az „Ellenzéki Hirlap” jövője felé: átadjuk a szót az „Ellenzéki Hirlap” krónikásának.

Tíz év története.

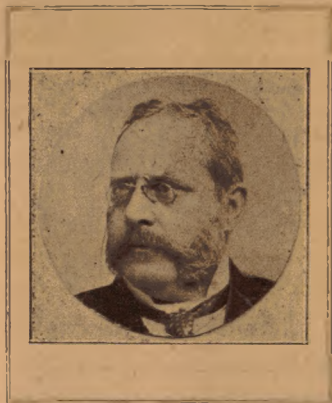
1903. év elején városunknak mindössze három hírlapja volt. Az Ujpesti Közlöny mely dacára, hogy a függetlenségi párthoz tartozónak vallotta magát, igen sok szolgálatot tett a hatalmon levő pártnak. A Közérdek a Wolfner-Zsoldos-féle szabadelvű érdekcsoportnak volt hivatalosa, végül az Ellenzéki Újság, mely három között a leg-radikálisabb volt s híven szolgálta a függetlenségi pártot. Ez utóbbinak Dr. Fehér Márton volt a szerkesztője, kitől dr. Boros Mór vette át a lapot.

Dr. Boros Mór széleskörű ügyvédi elfoglaltsága miatt keveset foglalkozhatott a lap szellemi részével, megesett például, hogy még pénteken este egyetlen sor kéziratot sem adott le a nyomdába, ami arra indította Vágner Jenőt, a lap kiadóját, hogy a lap szellemi részéről is ő gondoskodjon.

Egy ilyen alkalommal egy erős támadás jelent meg. Zsoldos János akkori főjegyző ellen a lapban, mely Zsoldos Jánost valóságos konsternációba ejtette, s ennek hatása alatt dr. Boros a lapot be akarta szüntetni, mit Vágner Jenőnek tudomására is adott.

Vágner Jenő másnap megcsinálta az „Ellenzéki Hirlap”-ot, 1903. március 16-án másnap meg is jelent az első száma.

Nehéz anyagi körülmények között indult utjára az új lap. Az első negyedévben alig volt ötven előfizetője s csak Vágner Jenő áldozatkészsége képezte létének alapját. Mert hiszen az ötven előfizetési díjból alig lehetett volna a lap kétheti előállítási költségeit fedezni.

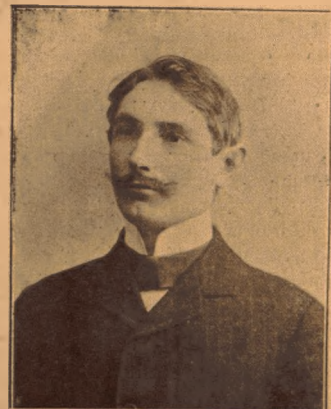

BRANKOVICS GYÖRGY.

hatjuk, nyugodt lelkiismerettel tekintenek vissza az elmúlt tíz évre.

Az „Ellenzéki hírlap” e tíz év alatt egy pillanatra sem ejtette ki kezéből azt a zászlót, amelyre függetlenségi programja van írva. Nemes, egyenes és becsületes volt mindig s az lesz a jövőben is.

Az „Ellenzéki Hirlap” szerkesztőivel és munkatársaival együtt mindig a magyar ember természetéhez idomult, szókimondó volt, nem kertelt, hanem nyíltan kimon-

GYENESI EMIL.

A lap később hivatalosa lett az Ujpesti Függetlenségi Körnek s a lefolyt 10 esztendő változó eseményeiből pazar módon kivette a részét. Ott küzdött mindig, ahol a függetlenségi eszme, a közérdek és a város polgárságának érdeke tette szólította az embereket.

Erőtlen harcot folytatva a Wolfner-Zsoldos-rezsim ellen; annak bekövetkezett bukását is nagyban elősegítette.

Az 1906. évi nemzeti küzdelem is készen

találta az Ellenzéki Hirlapot, mely nem volt egyben politikai újság, a nemzeti küzdelemben mégis harezra, küzdelemre és kitartásra buzdította a polgárságot. Ekkor érezte legjobban az Ellenzéki Hirlap, hogy az 1848. március 15-iki diadal csak fél győzelem volt, a sajtó akkor nem szabadult fel teljesen, mert a gondolatnak sajtó útján való terjesztése ma is még korlátok közé van szorítva, az országos ügyekbe beleszólás ma is csak annak a sajtónak van, amely nem elvi alapon indul ki, mely nem tisztán a közvéleményt szolgálja nem hivatta, önzetlenül, — hanem csupán az, a mely megfelelő anyagi eszközökkel rendelkezik, amely anyagi eszközök származását igen sokszor érdemes volna kikutatni.

Ebben az országos küzdelemben képtelenek voltunk határt szabni eldöntő érzelmeinknek, s a kaució hiányában is vígan politizáltunk. Hogy pedig a soros ügyész figyelme ne irányulhasson felénk, egyszerűen azt tettük, hogy a köteles lappéldányoknak az ügyészhez való beküldését felfüggesztettük. Igaz, hogy ezért meg sajtótörendőri kihágás címén büntettek le, igen sokszor érzékenyen, de még mindig jobban jártunk, mintha kaució nélküli politizálás végett még jobban elítéltek volna.

A nemzeti küzdelem után, 1906. június 2-án megérkezett Ujpestre Földváry Bertalan váci szolgabíró s hivatalától felfüggesztette Lindt János akkori bírót és Zsoldos János főjegyzőt. Ennek publikálása után egy új kormányzati rendszer alakult meg, a függetlenségi párt hiveiből, amely rendszer az előbbinél sokkal őszintébbnek, sokkal becsületesebbnek ígérkezett a réginél.

Az 1906. évi decemberi választások alkalmával szintén óriási munkát fejtett ki az „Ellenzéki Hirlap” hétről-hétre erős agitációt fejtett ki az új rendszer és emberei érdekében, s különösen döntő befolyása volt a választások kimenetelére az akkori híres „Döntő ütközet” című vezércikke, mely a régi rendszer híveit és kreaturáit a Zsiborák rablóvezérrel hozták vonatkozásba.

Később a városra való átalakulás előkészítésében jutott oroszlárnész az „Ellenzéki Hirlapra”, ennek megvalósulása után ismét a pártszervezésben merült ki minden tevékenysége.

Az 1907. évi városi képviselőtestületi választások alatt kétszer hetenkint jelentettük meg a lapot, széles körben propagáltuk a függetlenségi párt városi politikáját, s minden ígéreketünk oda irányítottuk, hogy pártunk a képviselőtestületbe fölényes többséggel kerüljön be.

Munkánkat ez alkalommal nem várt siker koronázt. A választott 100 rendes és 25 pótképviselőtestületi tag egytől-egyig a függetlenségi pártból került ki.

Ez alkalommal szép, de mégis érdemelt kitüntetésben részesült a polgárság részéről az „Ellenzéki Hirlap”, amennyiben a polgárság egyhangú bizalmának kitejezése képen szerkesztőségünk 3 tagja, dr. Boros Mór főszerkesztő, Vágner Jenő felelős szerkesztő és Pálmay Levente munkatársunk városi képviselőkké megválasztottak.

Az Ugró-rezsim alatt az „Ellenzéki Hirlap” hűséggel és becsülettel szolgálta a függetlenségi pártot és az abból alakult többséget. Minden igaz ügynek, mely közjávát volt hivatva előmozdítani, bátor szószólója, hűséges támogatója volt. Egyben pedig az *Is,* aki fel merre szavát emelni Ugró Gyula

szertelenségeivel szemben, s az első volt, aki Ugró Gyula fejét kövevelte, mikor meggyőződött arról, hogy elveit cserében hagyta s a város igazgatását is más irányba terelte, mint azt az ő közelebbi multja s az őt támogató többség követelte.

Amely meleg szeretettel és őszinte lelkesedéssel támogatta, segítette Ugró Gyulát az érvényesülésében, ép olyan hideg vérrrel és elkelősséggel igyekezett őt a forumról eltávolítani is.

Ugró Gyula bukása után az Ellenzéki Hirlap volt az első, ki a polgárság figyelmét dr. Miklós Antal felé irányította. Ő benne látta a jövő emberét, aki a város züllött állapotain segíteni fog tudni. Hetenkint át küzdött, harcolt, agitált — és győzött, mert magában a függetlenségi pártban is elég hívőt tudott szerezni, dr. Miklós Antal polgármesterségének támogatására.

Az elmúlt tíz esztendő alatt folyton erősödött az Ellenzéki Hirlap.

Erkölcsei tekintetben tiszta szívonalon állt. Amit kimondott egyszer azt állta is becsülettel. Hivatalosa teljesítésében megállítani nem tudta senki sem ha még olyan legények vállalkoztak is rája. Félni nem félt senkitől, mert nem volt kitől, mert független volt minden irányban. Marasztaló bírói ítéletek — melyekből igazmondásért bőven jutott ki — sem tudták megfélemlíteni soha.

Ilyen volt az „Ellenzéki Hirlapnak” fennállása óta 1911. április 1-éig a lap alapítója, — egyszerűs mind a felelős szerkesztője. 1911. évi január 1-én a lap Gyenesi Emil tulajdonába ment át, aki évek óta belső dolgozó társként működött a közérdekű cikkeivel figyelmet kellett maga iránt. Az elmúlt év január 1-óta pedig a felelős szerkesztői teendőket az újpesti hírlapok nesztorja és országos híró szépirodalmi író Brunkovics György látja el, megosztva munkát Gyenesi Emmellel.

Többé-kevésbé még munkatársaink sorához tartoztak a multban: dr. Boros Mór, Negyedí Szabó Béla, Pálmay Levente, Lövy Sándor, Stanchich Béla, Weigle Sándor, dr. Wárady Pál, Csepreghy Pál, (Ghyppál) Hivessy Béla és Ernuszt Aladar.

A felső kereskedelmi iskola.

Ujpest város kulturintézményei sorába a modern gazdasági élet egyik legszükségesebb feltételét készült beiktatni: a felső kereskedelmi iskolát. Örömmel üdvözljük a Közművelődési Kör kezdeményezését és bizonyosra vesszük, hogy a város képviselőtestülete a fölvetett eszmét meg fogja valósítani.

Ennek az iskolának felállítása közszükséglet. Ujpest az ország negyedik gyárvárosa s jövődj fejlődése a *közgazdasági műveltséget adó iskolát* többé nem nélkülözheti. Az újpesti gyárak, hitelintézetek, kereskedelmi vállalatok vezetőinek és munkaerőinek az újpesti családok sarjadékaiból kell kikerülni. A lakosság, állandósulása nemcsak családi és községi érdek-nemcsak magukat a helyi vállalatokat érinti hanem országos jelentőségű is.

Az újpesti családok fiaai a közgazdasági műveltséget eddig a fővárosi kereskedelmi iskolákban keresték: de ma már ezek az iskolák a budapesti tanulók befogadására is keptelenek. Előre látható, hogy a felvé-

telre jelentkező újpestieket küszöbeikről máholnap vissza fogják utasítani. Nem szólva az utaztatásokkal járó erkölcsi és egészségügyi veszedelmekről, már ez a körülmény is sürgőssé teszi, hogy Ujpest városa gondoskodjék kereskedelmi iskola szervezéséről.

Nálunk Magyarországon mindent az államtól szokás kérni. E rohamosan fejlődő város közönsége azonban tapasztalatból ismeri már, hogy önére jele támogatodva biztosan oélt ér. Az állam kezdeményezésére a mostani viszonyok között *egy évtizedig sem számíthatnánk.* A közoktatási tárca felekezeti elemi iskolák segélyezésével tulong-tul megvann terhelve. Sem a kereskedelmi testület, sem az ipartestület nem eléggé vagyonos ahhoz, hogy az iskolaalapítás terheit magára vegye. A budapesti kereskedelmi iparkamarától is legfeljebb némi hozzájárulást lehet várni, de ezt csakis költségvetési tétel formájában.

Nem kell attól tartani, hogy a városra a felső kereskedelmi iskola szervezése valami nagy terhet hárítana. Az *első berendezkedés* költségei után az iskola fenntartását a tandíj fedezi. A kereskedelmi iskola normális költségvetés szerint első évi kiadásokhoz (a bérletet nem számítva) 7000 korona hozzájárulás szükséges, a második évihez már csak 5000 korona, a harmadik évi kiadásokhoz már csak 500 korona. Ez eredményeknél a tanulók $\frac{1}{3}$ részének tandíjmentessége számításba van véve. Még csökkent a város megterhelését az a gyűjtés, amelyet a Közművelődési Kör a helybeli pénzintézeteknél, gyáraknál, kereskedőknel indított meg, maga is 1500 korona összeggel járulna a felső kereskedelmi iskola első berendezésének költségeihez. Számítani kell továbbá az állam kötelező hozzájárulására is, amely a tanárok fizetésének a jövőben való emelkedésénél és az újabb beszerzéseknél mindig számításba vehető. Az állami segítség nem a kormány kegye, hanem az állam szabályszerű részvétele a kulturterhek viselésében.

A felső kereskedelmi iskola a város egészen jelentéktelen megterhelésével felállítható. A képviselőtestület azelőtt a nagyszéri feladat előtt áll, hogy eskély áldozattal megvalósíthasson egy kultur intézményt, amely a város közgazdasági fejlődését, virágzását, a családok jólétét egyaránt hivatva van előmozdítani.

Köszönetünket a kezdeményezőknak, hálánkat az eszme megvalósítóknak.

Dr. Nagy Lajos.

Városi ügyek.

Ujabb 10.176 korona az államtól a városnak. Az 1911 évben felmerült kolera kiadásokra a város több mint 60.000 koronát fizetett ki, mely összeg a milliós költségből lett annak idején költségnéve.

A belügyminiszter a mult év folyamán vissza is térített 50.585 korona 73 fillért a városnak, a többi felmerült kolera költségeket azonban vonakodott visszatéríteni.

A polgármester a mult év augusztus havában újból felterjesztést intézett a belügyminiszterhez, hogy a meg nem térített 10.176 korona 51 fillér költséget is térítse vissza a városnak. Majd többször személyesen és utána járt a az ügy végre kedvező elintézésért nyert, amennyiben a belügyminiszter e héten érkezett leiratában értesít

**Arany- és ezüsttárgyak, órák
és ékszerek a legolcsóbban**

a szoliditásáról híres

Eichel Testvérek

órák- és ékszerészeknél Ujpesten, Árpád-ut 48. sz. alatt szereshető be. (Telef. 138-97.)

Elvünk az, hogy kevés haszon mellett jó, szép és izléses kivitelű árut adjunk a t. vásárló közönségnek. Ezáltal elérjük azt, hogy minden vevőnk a legjobban meg lesz elégedve.

KÉRELEM! Ha meg van elégedve, tudassa másokkal is, ha valami panasa van, forduljon azonnal hozzánk, mert csak így tudjuk panaszát orvosolni.

Javítások szakszerűen 3 évi jótállással elfogadhatnak.

Jegyezze fel!

Az újpesti házi

vízvezeték

Győződíjón meg!

berendezésének legolcsóbb és legmegbízhatóbb vállalata jótállás mellett **Heffer Sámuel** **Deák-utca 43. szám.** (saját ház.)
Épületbádogos, ülő- és fürdő-kádak nagy választékban. Teljes fürdőszoba- és elosét szerelések. Kérjen díjtalan költségvetést.

Pintér J. Antal

könyv-, papír-, irodaszer- és zeneműkereskedése

Ujpest, István ut 1.

Telefon 139—96.

Irodafelszerelések, üzleti könyvek, finom levélpapírok, kasetták, diszműaruk és zeneművek olcsó bevásárlási forrása.

Hatosy Nándor és Tsa utóda

SÁRADY SÁNDOR

újpesti temetésrendező és hullaszállítási vállalata

Ujpest, Kemény G.-u. 1. sz.

Elvállal egyszerű és dísztemetések rendezését helyben és vidéken, fővárosi kórházakból jutányos áron. Pontos és előzékeny kiszolgálás. Temetési és hullaszállítási ügyekben ingyen ad felvilágosítást. — Telefon 70-91.

FELLNER NÁNDOR

ÉPÍTÉSZ.

Készít tervezéseket és költségvetéseket.

Irodája: Ujpest, Bercsényi-utca 5.

... HJ. ERKER ANDRÁS UTÓDA ...

Lampl Simon

festékkereskedő Ujpest, Árpád-ut 54. sz.

Melococement főraktár.

Ajánlom dusan felszerelt raktáromon lévő finom olajfestékeimet, hengeren örölve finom festékek. Padlófesték-különlegességek: Pillanat-padlófénymáz, gyorsan szárad, fényét állandóan tartja, szágtalan. Parkett-pasztlák és beeresztő. Parkett-kefe, tiszta sörté. Kencék, lakkok és mázak garantált tiszta áru. — Marx-féle zománc (Email-festék) fürdőkádak és kerti butorok részére. — Ecselek, korongkefék, meszelők elsőrangú sörtéből, összes háztartási cikkek nagy választékban. Művészeti olajfestékek, kazetták és festővázson.

Telefon: 13—08.

Gipsz nagybani eladás.

RÉVÉSZ JÁNOS

Beton-, vízvezeték- és csatornázási vállalkozó.

Gyártelepei: Ujpest, Ősz-utca 12. sz.

Rákospalota-Ujfalva, Rákos-utca 105. szám.

TELEFON 174—50.

■■■■■■■■

Gyárfis Emil

festő- és mázoló-mester Ujpest, Tavass-utca 6.

Vállalja épületek lakások üzlet és-berendezések festését és mázolását olcsó árban és minden kivitelben.

Asztalosok és magánmegrendelők konyha vagy más bútormásolását saját helyiségeiben gyorsan készíti.

Telefon hívó: 47—83.

Telefon: Alapított: 141-58. 1875-ben

Martinovics József

fémáru-gyára

Ujpest, Lörincz-utca 13—15.

Öntvények, keményforrasztások, esztergályozás, fémcsiszolás és mindennemű csapok javítása a legjutányosabb árban készíttetnek. Öntvények készülnek nickel pakfom, réz, alumínium, stb fémekből, elsőrendű kivitelben.

DÜRR JÁNOS

okl. kőműves- és ács-mester

UJPEST, Ősz-utca 66. szám alatt.

Vállal mindennemű építkezést,

külön kőműves- és külön ácsmunkát is.

Kívánatra készít terveket is.